قلب

a-d-l.rozblog.com

قلب یا دل یک اندام ماهیچه‌ای است که مسئول پمپ خون به شریان‌ها به‌وسیلهٔ حرکات ضربان‌دارمتناوب است و به این صورت خون را به همهٔ نواحی بدن ارسال می کند.

قلب انسان به طور متوسط حدود 70 بار در دقیقه می‌تپد. قلب انسان در سمت چپ بدن در ناحیهٔ سینه‌ای (توراسیک) بدن قراردارد و به گونه‌ای قرار گرفته‌است که رأس (apex)آن به سمت چپ و پایین قرارمی گیرد و همواره بخشی از آن درحال فعالیت و بخشی در حال استراحت است و در هر بار ضربان، قلب به مدت 0،4ثانیه در حال استراحت خواهدبود. بافت قلب نیز همچون دیگر بافت‌های بدن نیاز به تغذیه دارد که تغذیهٔ قلب برعهدهٔ عروق کرونری (تاجی) می‌باشد.

سرخرگ‌های کرونری

سرخرگ‌های کرونری (به نامهای: سرخرگ سباتی مشترک چپ ، سرخرگ زیر ترقوه ای چپ و سرخرگ بازویی سری) از آئورت بیرون می‌آیند. آئورت، شریان یا سرخرگ اصلی بدن می‌باشد که از

بطن چپ، خون را خارج می‌سازند. شریان‌های کرونری از ابتدای آئورت منشأ می‌گیرند، بنابراین اولین شریان‌هایی هستند که خون حاوی اکسیژن زیاد را دریافت می‌کنند. دو شریان کرونری (چپ و راست) نسبتاً کوچک‌اند و هر کدام فقط 3 یا 4 میلی‌متر قطر دارند. این شریان‌های کرونری از روی سطح قلب عبور می‌کنند و در پشت قلب به یکدیگر متصل می‌شوند و تقریباً یک مسیر دایره‌ای را ایجاد می‌کنند. وقتی چنین الگویی از رگ‌های خونی قلب توسط پزشکان قدیم دیده شد، آن‌ها فکر کردند که این شبیه تاج می‌باشد به همین دلیل کلمه لاتین شریان‌های کرونری (Coronary یعنی تاج) را به آن‌ها دادند که امروزه نیز از این کلمه استفاده می‌شود. از آن‌جایی که شریان‌های کرونری قلب از اهمیت زیادی برخوردار هستند، پزشکان تمام شاخه‌ها و تغییراتی که می‌تواند در افراد مختلف داشته‌باشد را شناسایی کرده‌اند. شریان‌های کرونری چپ دارای دو شاخهٔ اصلی می‌باشد که به آن‌ها به‌اصطلاح نزولی قدامی و شریان

سیرکومفلکس یا چرخشی می گویند و این شریان‌ها نیز به‌نوبهٔ خود به شاخه‌های دیگری تقسیم می شوند.

این شریان‌ها، باعث خون‌رسانی به قسمت بیشتر عضلهٔ بطن چپ می‌شوند. بطن چپ دارای عضلات بیشتری نسبت به بطن راست می‌باشد زیرا وظیفهٔ آن، تلمبه کردن خون به تمام قسمت‌های بدن است. شریان‌های کرونری راست، معمولاً کوچک‌تراند و قسمت زیرین قلب و بطن راست را خون‌رسانی می کند. وظیفهٔ بطن راست تلمبه کردن خون به ریه‌ها می‌باشد. شریان‌های کرونری دارای ساختمانی مشابه تمام شریان‌های بدن هستند اما فقط در یک چیز با آن‌ها تفاوت دارند که فقط در زمان بین ضربان‌های قلب که قلب در حالت استراحت (ریلکس) قرارداره، خون در این شریان‌ها جریان می‌یابد.

وقتی عضلهٔ قلب منقبض می‌شود، فشار آن به قدری زیاد می‌شود که اجازهٔ عبور خون به عضلهٔ قلب را نمی‌دهد، به همین دلیل قلب دارای شبکهٔ مؤثری از رگ‌های باریک خونی است که تمام نیازهای

غذایی و اکسیژن‌رسانی آن را به خوبی برآورده‌می کند. در بیماران سرخرگ‌های کرونری، سرخرگ‌های کرونری (سرخرگ‌های تاجی) تنگ و باریک می‌شوند و عضلات قلب از رسیدن خون و اکسیژن به اندازهٔ کافی محروم می گردند. در حالت استراحت، ممکن است مشکلی برای فرد ایجادنشود، ولی هنگامی که قلب ناچار باشد کار بیشتری انجام‌دهد و برای نمونه شخص بخواهد چند پله را بالا برود، سرخرگ‌های تاجی نمی‌توانند بر پایهٔ نیاز اکسیژن این عضلات، به آن‌ها خون و اکسیژن برسانند و لذا شخص در هنگام بالا رفتن از پله‌ها دچار درد سینه (آنژین) می گردد. در چنین مواقعی اگر فرد کمی استراحت کند، درد از بین می‌رود. اگر یک سرخرگ تاجی به دلیل مسدودشدن آن با یک لخته خون، به‌طور کامل مسدود شود، قسمتی از عضله قلب که دیگر خون به آن نمی‌رسد، خواهد مرد (سکته قلبی).

منبع : a-d-l.rozblog.com

a-d-l.rozblog.com